

- 2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie, czy przesłanki określone w art. 7 ust. 1 lit. b) mogą być spełnione, jeśli zatrudnienie uznaje się za nietrwałe jedynie ze względu na jego nielegalny charakter?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 12 lutego 2018 r. – Nalini Chenchooliah / Minister for Justice and Equality

(Sprawa C-94/18)

(2018/C 152/17)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nalini Chenchooliah

Strona pozwana: Minister for Justice and Equality

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeżeli małżonkowi obywatela UE, który skorzystał z prawa do swobodnego przemieszczania się na podstawie art. 6 dyrektywy 2004/38/WE (¹) odmówiono prawa pobytu na podstawie art. 7 ze względu na to, że ten obywatel UE nie korzysta lub już przestał korzystać z praw wynikających z traktatu UE w przyjmującym państwie członkowskim i jeżeli planowane jest wydalenie tego małżonka z omawianego państwa członkowskiego, to czy wydalenie to powinno nastąpić na mocy przepisów dyrektywy i zgodnie z nimi, czy też jest objęte zakresem prawa krajowego państwa członkowskiego?
- 2) W przypadku gdy odpowiedź na powyższe pytanie jest taka, że wydalenia należy dokonać zgodnie z przepisami dyrektywy, to czy wydalenie z terytorium powinno odbyć się na podstawie i zgodnie z wymogami rozdziału VI dyrektywy, a w szczególności z jej art. 27 i 28, czy też państwo członkowskie może w takich okolicznościach powołać się na inne przepisy dyrektywy, w szczególności jej art. 14 i 15?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004 L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 12 lutego 2018 r. – T. Boer & Zonen BV / Staatssecretaris van Economische Zaken

(Sprawa C-98/18)

(2018/C 152/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: T. Boer & Zonen BV

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Economische Zaken

Pytanie prejudycjalne

Czy sekcję I rozdział VII pkt 1 i 3 załącznika III do rozporządzenia nr 853/2004⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że mięso musi zostać poddane schłodzeniu w samej ubojni, tak że jego przeładunek do samochodu chłodni może rozpocząć się dopiero, gdy osiągnie ono temperaturę nie wyższą niż 7°C, czy też schładzanie może odbywać się również w samochodzie chłodni, pod warunkiem że pozostaje on na terenie ubojni?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. 2004, L 139, s. 55).

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 30 listopada 2017 r. w sprawie T-687/16
Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności
Intelektualnej, wniesione w dniu 13 lutego 2018 r. przez Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret
AŞ**

(Sprawa C-104/18 P)

(2018/C 152/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ (przedstawiciele: adwokaci J. Güell Serra, E. Stoyanov Edisonov)

Inne strony postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Joaquín Nadal Esteban

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- unieważnienie unijnego znaku towarowego nr 9917436; oraz
- obciążenie Joaquína Nadala Estebana i EUIPO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonym wyroku w odniesieniu do oceny przesłanek zastosowania art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ Sąd orzekł, że z wyroku Trybunału z dnia 11 czerwca 2009 r., *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli*, C-529/07, EU:C:2009:361, wynika, że zła wiara zakładała istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd i w konsekwencji wymagała, aby rozpatrywane towary i usługi musiały być podobne lub identyczne.

Wnoszący odwołanie twierdzi, że z wyroku w sprawie *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli* nie wynika, że zła wiara ze strony zgłaszającego znak towarowy zakłada istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd pomiędzy znakami towarowymi/oznaczeniami stron, ale że istnienie takiego prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd jest tylko jednym z czynników, które mogą zostać uwzględnione, ale nie warunkiem *sine qua non* zastosowania art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.